

Postanowienie z dnia 8 stycznia 1998 r.

III AO 25/97

Wniosek o wykładnię wyroku nie może zmierzać się do wyjaśnienia zawartych w uzasadnieniu orzeczenia wyrażeń prawniczych i znaczenia słów, ani do polemiki ze stanowiskiem sądu orzekającego w sprawie i wskazaniemi co do dalszego postępowania.

Przewodniczący SSN: Andrzej Wasilewski, Sędziowie SN: Adam Józefowicz (sprawozdawca), Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 1998 r. na posiedzeniu niejawnym, sprawy z wniosku Zarządu Gminy W.-T. o wykładnię wyroku Sądu Najwyższego z dnia 3 września 1997 r. [...]

p o s t a n a w i ł:

o d d a l i ć wniosek.

U z a s a d n i e n i e

Zarząd Gminy W.-T. wystąpił z wnioskiem o rozstrzygnięcie nastręczających się wątpliwości co do wykładni wyroku Sądu Najwyższego z dnia 3 września 1997 r. uchylającego wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 listopada 1996 r. [...] i przekazującego sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania przez wyjaśnienie stanowiącego podstawę uchylenia wyroku stanowiska prawnego w zakresie wykładni art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191 ze zm.). Z motywów wniosku o wykładnię wyroku wynika, że nie dotyczy on sentencji wyroku, lecz fragmentów uzasadnienia Sądu Najwyższego, którego poglądy wnioskodawca kwestionuje, a w szczególności wypowiedź, "że pierwszoplanowym działaniem w przedmiotowej sprawie powinno być

rozstrzygnięcie o uprawnieniach następców prawnych dawnych właścicieli do odzyskania spornej działki" oraz, że "w następnej kolejności należy rozważyć, czy nieruchomości ta pozostająca w 1990 r. zgodnie z istniejącymi w aktach dowodami w dyspozycji Skarbu Państwa w ogóle mogła podlegać komunalizacji zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1991 r."

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do przepisu art. 353 KPC wykładni podlega w zasadzie sentencja wyroku, a nie jego uzasadnienie, jakkolwiek może być ono pomocne przy dokonywaniu interpretacji sentencji wyroku. Potrzeba wykładni może być wynikiem wadliwego lub nie dość precyzyjnego sformułowania wyroku. W sprawie niniejszej sentencja wyroku jest jasna i nie budzi wątpliwości, gdyż Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Tego rodzaju treść sentencji wyroku nie nasuwa wątpliwości, gdyż nie zawiera niejasności, że sprawa ma być w całości ponownie rozpoznana. Wniosek o wykładnię wyroku nie może sprowadzać się do wyjaśnienia zawartych w uzasadnieniu orzeczenia wyrażeń prawniczych i znaczenia słów ani do polemiki ze stanowiskiem Sądu orzekającego w sprawie i wskazaniem co do dalszego postępowania. Wyjaśnienia znaczenia słów i zwrotów prawniczych oraz zagadnień wymienionych w uzasadnieniu wymienionego na wstępie wyroku wnioskodawca może znaleźć zarówno w orzecznictwie Sądu Najwyższego (np. w uchwale z dnia 23 września 1993 r., III AZP 13/93 i w wyroku z dnia 8 lutego 1996 r., III ARN 65/96 (OSNAPiUS 1996 nr 16 poz. 219) oraz wyroku z dnia 24 kwietnia 1997 r., III RN 16/97 ze zdaniem odrębnym (OSNAPiUS 1997 nr 21 poz. 412), jak również w orzecznictwie NSA (np. w wyroku z dnia 7 lutego 1992 r., IV SA 1348/91 (OSNA 1993 nr 2 poz. 38).

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że brak jest potrzeby wykładni wyroku z dnia 3 września 1997 r [...] i podstaw do uwzględnienia wniosku o jego wykładnię. Dlatego wniosek jako bezpodstawny podlega oddaleniu. Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

N o t k a

Wskazana w uzasadnieniu **uchwała z dnia 23 września 1993 r., III AZP 13/93, została**

opublikowana w OSA 1994 r. nr 10, s. 71.

=====